

Kjærland i 1977 samme sted den avhandling som er nevnt i overskriften. Avhandlingen ble honorerert med graden Doctor of Missiology ved Fuller Theological Seminary i juni 1977.

Jeg har med interesse fulgt dr. Kjærlands arbeid gjennom noen år, og har fått anledning til å gå igjennom hans dissertasjon. Det er en glede å konstatere at dr. Kjærlands særdeles omfattende viten og flittige forskerinnsats, både i felten og i bibliotek har resultert i et manuskript som kan gjøres tilgjengelig for fagfolk og for større almenhet. Kjærland har jo, med sine kunnskaper i de lokale stammespråk og sitt langvarige opphold i Sør-Etiopia og sin nære kontakt med folket, hatt et unikt utgangspunkt. Og stipendiet fra NAVF i 1976/77 har satt ham i stand til, under kyndig veiledning, å systematisere og meddele videre sine undersøkelser på en faglig dyktig måte.

Borana-stammen befinner seg i overgang fra nomadestamme til fastboende liv, under trykk av faktorer som tap av landområder, veibygging, mer eller mindre vellykket og effektiv skolegang og andre former for kulturpress. Avhandlingen gir en detaljert beskrivelse av en nomadekultur som er i ferd med å forsvinne og representerer allerede på denne måten en uerstattelig verdi. Den misjonerende kirkes rolle i forandringsprosessen er selvsagt behandlet av den erfarne misjonæren, noe som høyner verdien av hans fremstilling.

Jeg vil uttale håpet om at dr. Kjærlands arbeid enten blir trykt eller mangfoldiggjort på annet vis. Det er et verdifullt bidrag til sosialantropologisk forskning og vil være en ypperlig hjelp for misjonærer og u-landsfolk som skal arbeide i Etiopia og andre steder der en nomadekultur er på vei til å forandres til en fastboende tilværelse.

N. E. B. - H.

Bokmeldinger

Årbok for Den norske kirke 1977. Redaktør: Gunnar Rødahl. Andaktsbokselskapet, Oslo 1977. 192 s., ill. Kr. 23,00.

Pent utstyrt, hendig, breiddfull av nyttige opplysninger er denne 26. utgaven av *Årbok for Den norske kirke*.

Oppslagsstoffet er skikkelig å-journført, men er ellers nødvendigvis det samme som i tidligere år. Man merker seg at den lange pe-

rioden med bygging av nye kirker nå er over. Bare fire nye kirker ble i 1976 vigslet i Norge, foruten kapper og o.l. Årboken bruker fremdeles den svenske stavemåten *ekumenikk*. På norsk heter det *øku-menikk*. Om Den evangeliske Allianse er det opplyst at den ble grunnlagt i 1840. Det riktige årstallet er 1846. Ekumenisk krets er fremdeles oppført, skjønt den ikke har fungert på flere år.

I tillegg til oppslagsstoffet har

Årboken artikler, velskrevne og interessante. Men det slår meg igjen at *fagteologene* glimrer med sitt fravær. Det gjelder som regel i rekken av kirkelige profiler og i artikkelstoff som *Tjenester og stillinger i Den norske kirke*. Profesorer og dosenter regnes likesom ikke med til Den norske kirke, med mindre de kaster seg ut i avisdebatter eller lignende. Hvorfor ikke f. eks. et portrett av O. G. Myklebust? Ellers er portretter av mer eller mindre kjente kvinner og menn interessante nok, selv om flere av dem har liten verdi som informasjonskilde. – *Geistligheten og andre profesjonister* heter en artikkel. Igjen leter man forgjeves etter teologi og fagteologer. Artikkelen om *Dåpsdebatt og dåpsopplæring* er i all sin knapphet nettopp av den type som Årboken er tjent med. Journalistisk og fiks er også *Noe vi snakket om i 1976*.

Nils E. Bloch-Hoell

Volkskirche im Feuer ökumenischer Kritik. Av Friedrich Hübner. Breklumer Verlag, Breklum 1976, 280 s.

Den konfesjonelt konservative økumenen biskop Hübner, som er sær-

lig kjent fra sin deltagelse i Det lutherske verdensforbund, har her tatt for seg et høyst aktuelt tema. Folkekirkestrukturen under kritikk fra økumeniske kretser og fra nesten hele den unge generasjon av kirkekritiske kristne. – Hübners innsats i kirkens tjeneste har falt i tre perioder som avspeiler seg i bokens disposisjon: 10 år som misjonær (til dels internert) i India, 12 år i den forente kirken i Hannover for utenlandsforbindelser med tyske diasporamenigheter, misjon og økumenikk og 16 år som prest, prost og biskop i Schleswig-Holstein. Boken er ellers en artikkelsamling fra årene 1955–72, og dette må nok sies å være en hindring for enheten i boken så vel som for dens aktualitet. Den første linjen i forordet er den beste i hele boken: «Enhver Jesu Kristi menighet er helt kirke, men på ingen måte hele kirken».

Hübners hovedtese er at det han kaller diasporamenigheter er den egentlige veirydder for den økumeniske bevegelse. Dette lyder ikke ganske overbevisende med mindre man er klar over at forf. også regner de unge kirkene som en slags diaspora. Jeg beklager å måtte si at jeg ikke synes at forf. innfrir de forventninger som bokens tittel forespeiler.

Nils Bloch-Hoell